

"آلبر کامو" نویسنده معروف فرانسوی (1913م)

آلبر کامو نویسنده فرانسوی در هفتم نوامبر 1913م در الجزایر و در خانواده‌ای فقیر به دنیا آمد. کودکی کامو در فقر و تنگ‌دستی گذشت و در میان طبقه کارگر بزرگ شد.

آلبر کامو نویسنده فرانسوی در هفتم نوامبر 1913م در الجزایر و در خانواده‌ای فقیر به دنیا آمد. کودکی کامو در فقر و تنگ‌دستی گذشت و در میان طبقه کارگر بزرگ شد. وی دوران تحصیل را با نمرات درخشان به پایان رسانید و سپس به تدریس و تحصیلات دانشگاهی نیز پرداخت. کامو چندی بعد به روزنامه‌نگاری و فلسفه علاقه‌مند شد و عشق فراوانی به درام و درام‌نویسی پیدا کرد. از این‌رو در یک گروه نمایشی سیار مشغول به کار شد و در ایفای نقش‌های کلاسیک شرکت جست. سپس، خود گروهی نمایشی تشکیل داد و آثار متعددی را آماده نمایش نمود. هرچند کامو در دوران تحصیل مبتلا به مرض سل شده بود، ولی مطالعه و نویسندگی را رها نکرد و پایان‌نامه دکترای خود را در رشته مسیحیت و اعتقاد یونانی به رشته تحریر درآورد. وی سفرهایی به ایتالیا، استرالیا و چکسلواکی نمود و چندین اثر بزرگ نگاشت. کامو در سال 1940م به پاریس رفت و نشریه کومبا را که از انتشارات نهضت زیرزمینی مقاومت ملی فرانسه در برابر نازی‌ها بود تأسیس کرد و چندی نگذشت که همین روزنامه، ارگان رسمی و اساس نهضت مقاومت ملی شد. وی پس از جنگ جهانی دوم، نویسندگی را ادامه داد و با نگارش کتاب معروف طاعون به شهرت دست یافت و در سال 1957م موفق به اخذ جایزه ادبی نوبل شد. طاعون، رمزی است برای فرانسه اشغال شده از طرف آلمان و رمزی است برای وضع بشر به طور کلی. آلبر کامو، به عنوان یکی از صاحب‌نظران بزرگ قرن بیستم میلادی به شمار می‌رود و آثار و شخصیت او، نماینده اختلافات بزرگ این قرن است که تمدن جهان غرب را متزلزل ساخته است. کامو در جست‌وجوی یک عقیده فلسفی یا دینی نبود، بلکه در جست‌وجوی یک راه زندگی بود که در آن، منطق دل و احساس، با منطق اندیشه و تفکر مورد احترام قرار گیرد و حدودی که واقعیت بر افراد تحمیل کرده است، در نظر گرفته شود. به همین جهت، کامو یک اگزیستانسیالیست خوشبین است که بر اصالت وجود و انسان‌گرایی عقیده دارد و درصدد پیدا کردن اخلاقی است که بر پایه همبستگی و سعادت و عشق باشد. کامو را هم‌چنین از مردان مبارز و در عین حال پوچ‌اندیش زمان خود دانسته‌اند که مدت‌ها با نیش قلم خود، با دیکتاتورهای زمان به مبارزه پرداخت. کامو در عین حال که در مجاورت نزدیک امور واقعی و جاری کشورش به سر می‌برد، پا را از وقایع فراتر می‌نهد تا به مسائل واقعی‌تر و والاتر دست یابد. شیوه بیان کامو به شیوه نگارش باب روز بستگی ندارد و از فصاحت و سادگی سبک کلاسیک برخوردار است. از کامو آثار متعددی بر جای مانده که سوء تفاهم، حکومت نظامی، درست‌کاران، پشت و رو، جشن‌ها و بیگانه از جمله نمایش‌نامه‌ها و آثار ادبی او می‌باشند. آلبر کامو سرانجام در چهارم ژانویه 1960م بر اثر برخورد اتومبیلش به درخت در چهل و هفت سالگی درگذشت.